

ville være enige med mig i. Jeg tror heller ikke, at det paa nogen Maade kan siges, at en Kommunes Trang er godtgjort derved, at Private ere traadte sammen i Kommunen til Understøttelse af Fattige. Det forekommer mig, at der i Virkeligheden ikke i den Retning gennem Vædringsforslaget er opnaaet Mere end gennem den tidligere Affattelse, men jeg skal gjentage, at jeg erkjender, at Udstrækningen af Statskassens Understøttelse til Kommunerne derigennem vil blive meget væsentlig begrændset.

Ordføreren (Trier): Dertil skal jeg blot tillade mig at gøre den korte Bemærkning, at jeg ikke mener, man saaledes absolut kan skjelne mellem Kommuner som saadan og Kommunens Medlemmer, men at store Bestræbelser indenfor Kommunen, selv om det er gennem Organisation af Kommunens Borgere, dog ogsaa maa være et Udtryk for Kommunens Fornemmelse af, at der er en stor og væsentlig Opgave at løse, og at dette, at en saadan Organisation er traadt ind i Livet, er et Tegn paa, at der i et givet Tilfælde har været en virkelig Trang i Kommunen til at raade Bod paa en Nøds-tilstand, som man ikke ad sædvanlig Veie, blot gennem Kommunens egen Kasse, er i Stand til at magte. Ved trængende Kommuner forstaar jeg i dette Tilfælde saadanne Kommuner, indenfor hvilke en Nødtilstand er til Stede, overfor hvilken man maa gribe til ekstraordinære Midler, og nu er det, Flertallet har ment, at Næret i Fjor i saa høj Grad rundt omkring i Landet tvang Kommunerne til ad den ene eller den anden af disse Veie at gribe til ekstraordinære Midler, at man deri kan have en Garanti for, at der i Virkeligheden er Anledning for Staten til ogsaa at faae sin Del af de Byrder, som derved fordeltes over hele Landet. En absolut Garanti for, at en Kommune er trængende i Nær, fordi den var det i Fjor, kan selvfølgelig ikke paa Forhaand gives. Det er en Art Sandsynlighedsberegning, man maa nøies med i Tilfælde som dette. Der er Anledning til at mene, at den Kommune, som allerede i Fjor har baaeret store Offre, i og for sig turde være mere trængende end den Kommune, som i Nær for første Gang skal til at bære Byrder af samme Bestaafenhed. Jeg indrømmer for mit Vedkommende, at et absolut Bevis, et exakt Bevis for, at udelukkende trængende Kommuner ville komme i Betragtning her, er ikke ført ved Lovforslaget, men man er kommet saa nær, man overhovedet er i Stand til ad praktisk Veie

at naae, naar man skal blive sat i Stand til ud fra et almindeligt Synspunkt at hjælpe Nogen. Man vil næppe kunne faae nogen absolut Garanti, der kan betyde En i hvert enkelt givet Tilfælde, naar Sagen skal ordnes gennem en almindelig Lov, men naar man i det Hele og Store vælger det rette Middel, tror jeg ogsaa, det er forsvarligt at vedtage Loven paa dette Grundlag. Jeg skal derfor tillade mig, da det dog stadig anerkjendes, at det er en alvorlig Bestræbelse hen imod en Enighed, der her er forsøgt, at anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget.

Finansministeren (Estrup): Ja, jeg kan naturligvis ikke erkjende, at en Kommune i og for sig er trængende, fordi det er godtgjort, at der er Trængende i den. Det er to ganske forskellige Ting.

Tauber: Jeg tror, at den høitærede Minister hænger sig for stærkt i Udtrykket „trængende Kommuner“, og jeg tror ikke, at det andet Thing, i alt Fald de Medlemmer af det andet Thing, som jeg forhandlede med i Fællesudvalget i Fjor, da jeg havde den Ære at være Ordfører i denne Sag, opfattede Ordet „trængende Kommuner“ paa den Maade, som den høitærede Minister gjorde, men tværtimod opfattede Udtrykket paa den Maade, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nylig gjorde gjældende, nemlig, at den Kommune maa siges at trængte til Statens Bistand, i hvilken der er Trang, i hvilken der er Nødtilstand. Der spørgtes ikke saa meget, om der overhovedet var Fattigdom, om der overhovedet var Mangel paa Evne til at hjælpe sine Trængende, som snarere om, hvorvidt der i de paaagjældende Kommuner var ekstraordinær Nødtilstand til Stede. Hvis man tog det paa den Maade, som den høitærede Minister gjorde, vilde vistnok Kjøbenhavns Kommune være en af dem, som — jeg vil ikke sige mindst, men — i alt Fald mindre kunde komme i Betragtning med Hensyn til at faae godt af denne Lov, efter som Kjøbenhavns Kommune selv ikke er trængende, naar vi se hen til Kommunens Kasse, ligesom der i Kjøbenhavn vistnok findes flere rige Mænd end i de fleste andre Kommuner i Danmark. Men paa den anden Side var Loven i Fjor netop bestemt til ganske særlig

Rettelse.